

del av dessa konstverk ha för sin tillkomst att tacka särskilda donationer.

Hela kostnaden för huvudbibliotekets uppförande, inklusive inredningen, har uppgått till omkr. 2,500,000 kr., varav huvuddelen tagits av de Wallenbergska donationsmedlen samt av avkastningen av vissa fonder, som stå under stadsfullmäktiges förvaltning. Till inredningen ha medel anslagits direkt av stadsfullmäktige, likaså till upprättandet av bibliotekets grundstomme av böcker, och de årliga driftskostnaderna falla helt naturligt direkt på staden. Den drivande kraften inom stadsstyrelsen för bibliotekets tillkomst har varit chefen för stadens »kulturrotel», borgarrådet Oscar Larsson, vilken på samma gång är biblioteksstyrelsens ordförande. Från bibliotekshåll har arbetet helt naturligt främst åvilat verkets chef, stadsbibliotekarien dr Fr. Hjelmqvist.

I ovanstående redogörelse har uppmärksamheten varit inriktad uteslutande på huvudbiblioteket. Till detta knyter sig emellertid, som nämnt, också ett system av filialer i olika delar av staden, dels några större, mera centralt belägna — väsentligen ersättande en del av de gamla församlingsbiblioteken —, dels ett antal mindre (utlåningsstationer) i de yttre regionerna. Vid nyåret 1929 funnos sålunda fyra större filialer, två på Södermalm, en på Norrmalm — det gamla arbetarebiblioteket — och en på Östermalm, samt nio smärre stationer. Den största av filialerna är inrymd i ett gammalt patricierhus, Götgatan 48 å Södermalm, har läsrum för såväl vuxna som ungdom och omfattar ett bokbestånd av mellan 25- och 30,000 volymer.

Att stadsbiblioteket varit ägnat att fylla gamla krav på rikare studie- och läsemöjligheter i huvudstaden — väl också uppammat nya — torde värtaligt framgå av de hittills nådda besöks- och utlåningssiffrorna. Antalet besök inom hela systemet beräknades sålunda under år 1928 hava uppgått till omkring 750,000, antalet boklån till närmare 1,000,000, varvid är att märka att under årets tre första månader endast ett par av filialerna voro tillgängliga för allmänheten. Att begagnandet ej varit inskränkt allenast till den lättare läselitteraturen visas dels av den ganska höga procenten för lån av facklitteratur — inom huvudbiblioteket och den största av filialerna har denna i regel uppgått till mellan 25 och 30 %, stundom överskridit denna senare siffra —, dels också av den rikliga användningen för studier på stället av samtliga fack- och läsesalar; åtminstone under eftermiddagstimmarna hava dessa regelbundet varit anlitade i så stor utsträckning, som överhuvud med bekvämlighet och god ordning varit förenligt.